Doğan Kardeş

Sayı : 96 | 26 Ağustos 1968, Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP KUZEY SEFERİ

bakanın

(Devamı son sayfada)

Düzenlediği
çeşitli sergilerle
geniş halk kitlelerinin
memleketimizin
tarih ve sanat
hazineleri ile
temasa geçmesini
sağlayan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Y7

(MORAN — 1512) — 101

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

26 Ağustos 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 4
Sayı: 658-96

Sahibi:
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ★ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ★ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ★ Altı aylık: 12,5 TL. ★ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ★ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

Dizildiği yer: Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. ★ Basıldığı yer: Milliyet Matbaası

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

bes kıtadan

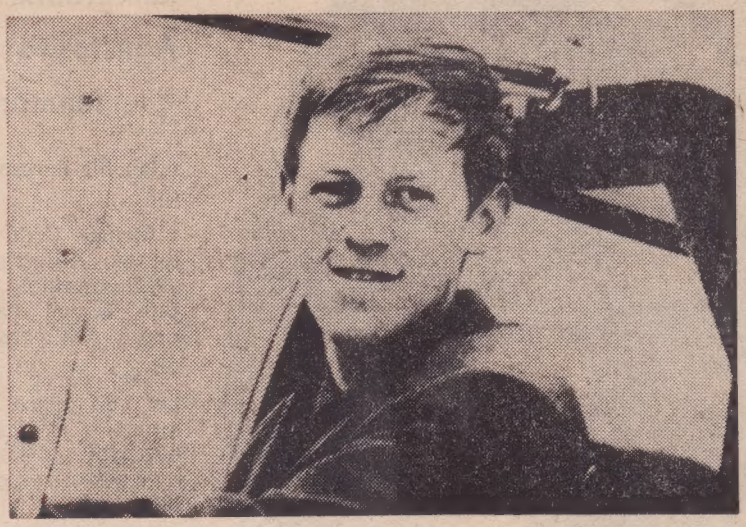

FRANSA'NIN EN GENÇ PİLOTU

Biarritz'deki Fransa'nın en eski hava alanının yıldönümünde yapılan törende buradaki «Havacılık Kulübünün en genç üyesi 17 yaşındaki Christian'a pilotluk brövesi verildi. Fotoğrafta Fransa'nın en genç pilotu «Jodell 112» uçağının pilot yerinde görülüyor.

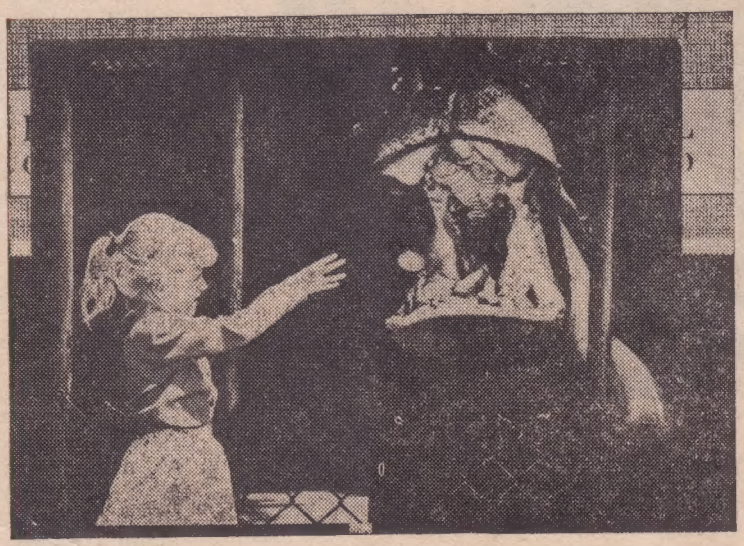

MANEN'İ DOYURAMADI

Copenhagen Hayvanat Bahçesini gezmeye gelen 6 yaşındaki Birthe Hansen, koskocaman su aygırını bir paket bisküviyle doyurmak istedi ama, bunlar maren'in (su aygırının adı) dişinin kovuğuna bile gitmedi. Halbuki kendisi bir paket bisküviyle doyuyordu. Küçük kız ağzı açık bekleyen su aygırının karşısında şaşırıp kaldı.

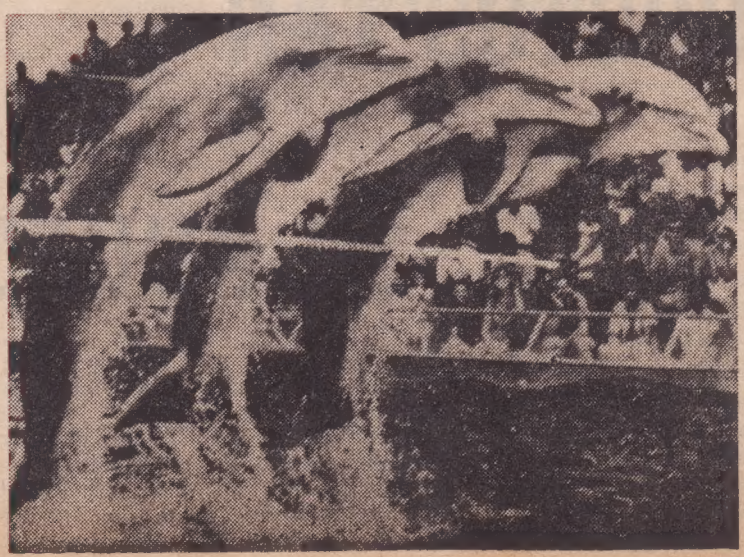

YUNUS BALESİ İLGİ TOPLUYOR!

Amerika'nın Marineland Akvaryumundaki Yunus balıklarının meydana getirdiği bale topluluğu büyük bir ilgi görüyor. Her gün çeşitli bale gösterileri yapan Yunus balıkları akvaryumun en çok seyirci toplayan hayvanlarını teşkil ediyor. Fotoğraf, bale topluluğundan üç yunusu bu gösterilerden birinde gerili ip üzerinden atlarken gösteriyor.

Başkomutan Gazi Mustafa Kemal Paşa 26 Ağustos 1922'de Kocatepe'de Büyük Zafer sabahında...

26 AĞUSTOS'TAN 30 AĞUSTOS'A

26 Ağustos'ta güneş doğmadan Afyon önlerinde başlayan Başkomutanlık Meydan Savaşı, 30 Ağustos'ta gün batarken Dumlupınar'da bitmişti...

26 Ağustos, gecenin saat üçü... Mustafa Kemal Paşa'nın Şuhut kasabasındaki karargâhı Kocatepe'deki Birinci Ordu gözetleme yerine doğru yola çıkıyordu.

At üzerindeki Başkomutan'ı arkadaşları ve kurmay subayları izliyordu... Hava karanlıktı, tepeye kadar yol da yoktu. Bir iki er, ellerindeki fenerlerle yol gösteriyordu.

Başkomutan dahil bütün herkesin kalbini büyük bir heyecan sarmıştı. Yukarıda Kocatepe, Türk'ün kaderinin belli olacağı bu yer sabahın hafif ve tatlı sisi içinden bütün yüceliğiyle yükseliyordu. Bir süre sonra atlı kafile karanlıklardan sıyrılan Kocatepe'ye vardı.

Kocatepe, savaş alanını ve düşman gerilerini gözetlemeye elverişliydi. Top ateşinden de doğal olarak korunuyordu. Bir Başkomutan için savaşlarda az rastlanılan bir durum vardı.

Birinci Ordu Komutanı Nurettin Paşa, Başkomutan Mustafa Kemal Paşa'yı orada bekliyordu.

Saat dörde doğru tan yeri ağardı. Komutanlar düşman hatlarını dürbünleriyle gözetlemeye başladılar.

26 Ağustos'un güneşini bir gece önce mevzilerine g i r e n Türk topçusunun 15 dakika süren bir tanzim atışı karşıladı. Arkasından bütün toplarımız hep birden düşman mevzilerine ateş yağdırmaya başladılar.

Topçumuzun bu yıkma ve yoketme ateşi birbuçuk saat sürdü. Sonra bütün birliklerimiz genel saldırıya geçtiler. Yiğit erlerimiz, «Allah! Allah!..» sesleriyle düşman siperlerine girdiler, tel örgüleri aştılar ve neye uğradığını şaşıran düşmanı yok etmeye başladılar.

Bunda topçularımızın payı çok büyüktü. geceden düşmak için karşı saldırıya geçtilerse de başarı elde edemediler.

27 Ağustos günü güneş, ordularımız saldırılarına devam ederken doğuyordu.

şunları söylüyordu: *«Topçularımızın o gün göstermiş olduğu maharet ve vukuf, bütün dünya topçuları için misal olacak mahiyette idi; askerlik hayatında bu kadar mükemmel bir topçu ve bu kadar mükemmel idare edilen bir topçu ateşi nadiren gördüm.»*

Başkomutan, saldırının başladığı sırada Kocatepe'den ilk haberi kısa bir telgrafla Ankara'ya ve öteki cephelere bildirdi:

«Sabahleyin dörtten itibaren tekmil cephede taarruza başlanmıştır. Tevfikat Allahtandır.»

O gün saat 9'da Küçükkalecik tepesi, bunun batısındaki düşman siperleri, Belentepe, Tınaztepe ve Kılıçaslan gediği Türk kuvvetlerinin eline geçmişti. Genel saldırı akşama kadar sürdü. Düşman sadece Çiğiltepe ve Toklu Sivrisi'nde dayanıyordu.

Saldırının ilk günü, Yunanlılar ileri sürdükleri yedek kuvvetleriyle kaybettikleri yerleri geri al-

Birinci Ordu öğleye kadar Çiğiltepe'den başka bütün düşman hatlarını ele geçirmişti. Öğleden sonra düşman kuvvetleri darmadağınık bir halde Afyon ve Sincanlı ovasına dökülmüş, cephe 1310 rakımlı tepe civarında yarılarak büyük bir gedik açılmıştı. Saat 17.30'da da Türk birlikleri Afyon'a girdiler.

Gün batarken, düşmanın karşı koyması sona ermiş, Yunanlılar bir yıldan beri pekiştirdikleri siperlerinden çıkarılmıştı. Başkomutan Mustafa Kemal Paşa, ertesi gün Afyon'a girmiş ve karargâhını Belediye binasına kurmuştu.

28 ve 29 Ağustos günleri ordumuz sürekli saldırılarıyla düşmanı ikiye bölmüş ve büyük kuvveti meydana getiren kuzey grupunu batıdan kuşatmıştı.

29 Ağustos'u 30 Ağustos'a bağlıyan gece cephedeki durum hakkında gelen raporları inceleyen Başkomutan, acele olarak ordulara bir emir çıkarttı. Bu emre göre, kuvvetlerimizin bir kısmı Hamurköy ve Çalköy civarında birikmiş olan düşmanı yokedecek, Dumlupınar mevziini ele geçirecek, diğer kısmı da İzmir yönüne çekilen düşmanı kovalayıp yok edecekti.

Başkomutan Gazi Mustafa Kemal Paşa bu emri çıkarttıktan sonra Dumlupınardaki durumu yerinde görmek üzere 6'ncı Kolordu Karargâhına hareketle karargâhın bulunduğu tepeye geldi. Kolordu komutanı Kemalettin Sami Paşa dürbünle düşmanın Dumlupınar yakınındaki ovadan geri çekilmesini gözlüyordu.

Gazi, durumu bir de Kemalettin Sami Paşa'dan sordu ve kendisine güneş batmadan bir sonuç alınması gerektiğini, aksi halde düşmanın Murat dağları eteklerinden ve Kızıltaş vadisinden çekilebileceğini belirtti.

Başkomutan, daha sonra 11'inci tümenin topçu mevzileriyle ileri hatlardaki piyadelerin arasına indi. Artık O da ateş hattına girmişti.

Piyade, topçunun himayesinde düşman kuvvetlerinin bulunduğu yığıntıya doğru yaklaşıyordu. Bir kaç dakika sonra, piyade «Allah Allah» sesleriyle saldırıya geçti. Güneş Mehmetçiklerin süngülerine vurdukça yalımlar yapıyordu.

Savaş bütün gün devam etti. Gecenin karanlığı çökerken ateş kesilmiş, düşman ya yokedilmiş ya da esir alınmıştı.

Böylece, Başkomutanlık Meydan Savaşı, 26 Ağustos'ta güneş doğmadan Afyon önlerinde başlamış, 30 Ağustos'ta gün batarken Dumlupınar'da bitmişti.

Ertesi günü, 1 Eylül 1922'de Gazi Mustafa Kemal ordularına tarihi emrini veriyordu:

«Ordular, ilk hedefiniz Akdeniz'dir, ileri!..»

AĞUSTOS ŞAFAĞI

Bir ağustos şafağı,
Ölüm-dirim savaşı ile uyandı evren.
Gürül gürül ırmaklar gibiydik
Yedisinden yetmişine dek.

Şimşek şimşek çaktı bir ses Kocatepe'den,
Aydınlandı bütün ağustos sabahları.
Bütün gücüyle yüklendi düşmana
Mustafa Kemal'in orduları!

Yirmi Altı Ağustosta başladı büyük kavga
«Allah Allah» sesleriyle yırtıldı şafak!
Özgürlüğün, Türklüğün savaşıydı bu!
Koşuyordu Mustafa Kemal'in orduları,
Deniz deniz, dalga dalga!

Nasıl da kaçıyordu düşman sürüleri,
Öyle sefil, öyle perişan,
Koca Türk'tü şahlanan!
Kükreyen aslanlar gibiydik!
Ellerimizde bayrak, yüreklerimizde vatan.

Ölüm-kalım savaşıydı bu:
Ya egemenlik, ya ölüm!
Yaman vuruşuyorduk, yaman,
Aydınlandı Yirmi Altı Ağustos şafağında memleketim, Türkiye'm.
Büyük komutunu veriyordu Mustafa Kemal
«Ordular! İlk hedefiniz Akdenizdir, ileri!»

Ş. DİL

30 AĞUSTOS

Yurdu kurtarmak için,
İzmir'e varmak için
Bir sabah cenk başladı...

Gözlerimiz ilerde,
Dolaşıyor dillerde
«Mustafa Kemal» adı!

İnledi dağlar, taşlar;
Gökyüzünde yangın var,
Ufukta top sesleri...

Geldi büyük, mutlu gün;
Bir zaferdir gördüğün,
Koşuyoruz ileri!

Mehmetçiğin kabrinde,
Yurdumun her yerinde
Şehit kanları tüter...

Gözümüz yok cihanda :
Bize hür bir vatanda
Bir şanlı bayrak yeter!

HAMDİ AKALIN

NASREDDİN

HOCA.. BEKRİ MUSTAFA SALIYOR DÖRT TARAFA RASTGELENE ÇATIYOR HEM DE NÂRA ATIYOR..
44

BAĞIRSIN... NE YAPAYIM, BODRUMA MI KAPAYIM?...

HEEEYY!
HIIRR..
AKŞAM, GELDİĞİ ZAMAN, HERKES KAÇAR KORKUDAN. SOLUĞU EVDE ALIR, KAHVELER BOMBOŞ KALIR..

BAK, KORKMUŞ HEP ÇOCUKLAR, KAÇIYOR YAVRUCUKLAR...
ANNNEEE...

SOKAKTA İŞLERİ NE? HERKES GİTSİN EVİNE...

GECE ÇIKMA SOKAĞA, YAT ERKENCE YATAĞA.. ERKEN KALKMAYA ALIŞ, GÜN TÜKENMEDEN ÇALIŞ..
bakunin

BAĞIRMIYOR O ADAM, BUDUR SÖZÜN DOĞRUSU. SİZİN İÇİN HER AKŞAM ÇALIYOR YAT BORUSU...

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

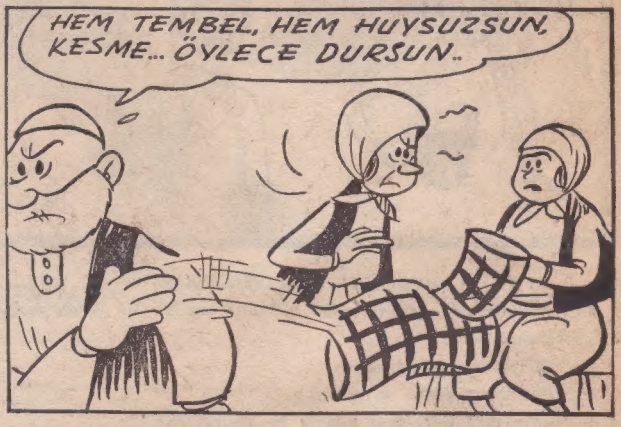

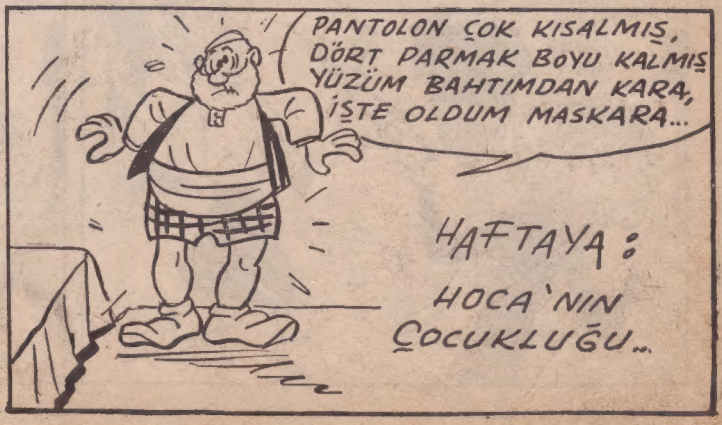

HAFTAYA : HOCA'NIN ÇOCUKLUĞU...

KÖPEĞİNİ GERİ VERECEKMİŞ

Akıl hastanesinde, görevlilerden biri ucu boş bir ipi yerde sürükleyen akıl hastasına sorar:

— «O iple ne yapıyorsun?»

— «Görünmez adamı arıyorum.»

— «Öyle mi? Görünmez adama ne söyleyeceksin?»

— «Hiç bir şey. Yalnız köpeğini gezdirdim, geri vermek istiyorum!»

KİTAP EVİNDE

Kitap evinden içeri giren müşteri, tezgâhtara:

— «Hırsızlardan nasıl korunulur adlı kitaptan bir tane istiyorum.» der. Tezgâhtar boynunu bükerek cevap verir:

— «Çok affedersiniz efendim, hiç kalmadı. Sonuncuyu da dün akşam çaldılar!..»

BASKETBOL

MEXİCO 68

9 BASKETBOL

Amerika'lıların bir buluşu olan basketbol (Basketball - sepet topu) ilk defa 1891'de oynanmıştır. Massachussetts eyaletinin Springfield şehrindeki Y.M. C.A. Spor Kurumu öğretmenlerinden Dr. James Naismith'in bir buluşu olan basketbolün önceleri 12 - 13 kaidesi vardı. Sonraları gün geçtikçe gelişti. Oyunun daha hızlı oynanması için yeni kaideler ortaya kondu.

Türkiye'de basketbol ilk defa 1904'te Robert Kolej'de oynandı. Daha sonra Galatasaray Lisesi'nde de bu sporun yapılmasına girişildiyse de 1911'deki ilk denemede, kaideleri kimse bilmediğinden, oyuncuların yarısından fazlası sakatlandı ve oyun yarıda kaldı.

Türkiye'de gerçek anlamıyla basketbol, yirmi yıllık bir aradan sonra, 1924'te başladı. 1925'te Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı tarafından basketbol heyeti kuruldu. Türk Millî basketbol takımı spor tarihindeki ilk millî temasını 24 haziran 1936'da İstanbul'da Yunanistan'la yaptı ve bu maçta rakibini 49 - 12 yendi.

Günümüzde basketbol 24 - 27 m. uzunluğunda 15 m. genişliğinde bir sahada oynanır. 3 m. yüksekliğindeki basket tahtasına tutturulmuş olan 46 sm. çapında, demir çember içinde ağdan bir sepet vardır. Sepetin dibi açıktır.

Basketbol, futbolün aksine ayak ve baş kullanmadan elle oyananan bir oyundur. Topu eline geçiren oyuncu, ilerleyebilmek için topu yere vurmak zorunluğundadır. Basketbolde top sepetten içeri sokulunca iki puvan sayılır. Yalnız favl atışında her atış bir puvandır. Oyun boyunca beş defa favl yapan basketbolcü oyun dışı kalır. Onun yerine yeni birisi oyuna girebilir. Her takım sahaya çıkarken hakemlere 12 oyuncunun adını yazdırırlar.

Basketbol beşer kişilik iki takım halinde ve yirmişer dakikalık iki devre olarak oynanır. Maçları iki hakem idare eder.

Basketbol, Olimpiyat programına ilk olarak 1936 Berlin Olimpiyatları'nda alınmıştır. Olimpiyatlardaki şampiyonlukları bugüne kadar bu oyunun vatanı olan Amerika Birleşik Devletleri kazanmıştır.

7 YANLIŞ

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Soldaki ağaçlardan sağda olanı daha gerde. 2) Hakemlik eden kadının eteği sağda daha geniş. 3) Yukarıda ağaçlara bellirten çizgilerden bir tane fazla var. 4) Düello eden kadınlardan sağdakinin şemsiyesinin sapı düz çizilmiş. 5) Aynı kadının eteği daha uzun. 6) En sağdaki kadının ayağı değişik. 7) Aynı kadının elleri önde kavuşmuş.

(16)

KAPTAN ve çocukları EDİ ve BÜDÜ

4-28

by R. Dirks

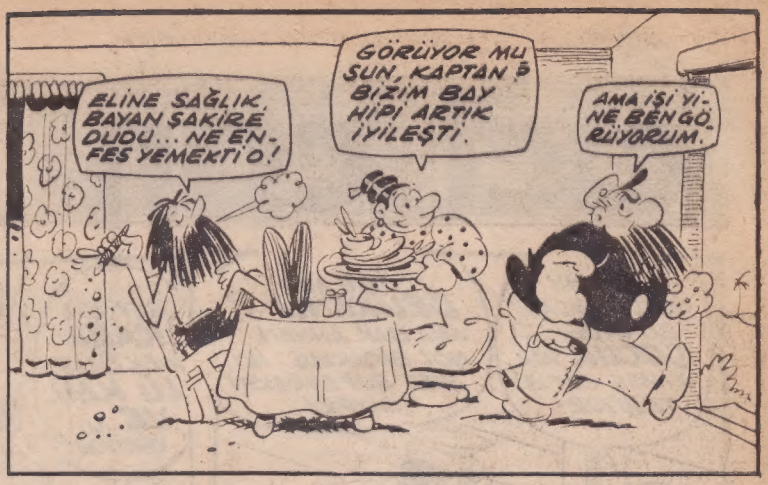

ÇAY MI? PASTA MI?

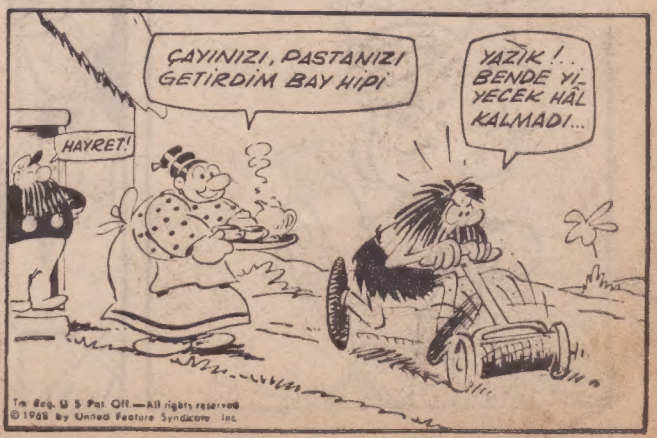

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc.

cici can

SÜTLÜ KAHVE

V E

PEKİ, KAHVE RENGİ
HA, O MU?.. ŞEY... O DA... SÜTLÜ ÇAY VERİYOR!

SAHİ Mİ? YEMİN ET!
© Published — HALL SYNDICATE

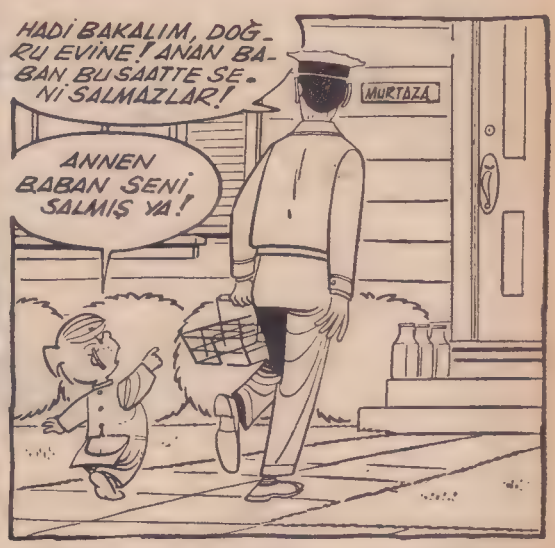
HADİ BAKALIM, DOĞRU EVİNE! ANAN BABAN BU SAATTE SENİ SALMAZLAR!
MURTAZA
ANNEN BABAN SENİ SALMIŞ YA!

ÜLSER BİR ÇEŞİT MİDE AĞRISIDIR. HADİ BAKALIM BABAB, DOĞRU EVİNE!..
HİÇ SÜTLÜ KAHVE BIRAKMAYACAK MISIN?

HAYIR DEMİN ŞAKA SÖYLEMİŞTİM. BÜTÜN İNEKLERİN SÜTÜ BEYAZDIR.
PEKİ SÜTLÜ KAHVE NASIL OLUYOR ÖYLEYSE?

ÇOK KOLAY. SÜTÜN İÇİNE KAHVE KOYDUK MU, TAMAM!
YAA.

HOP! O ŞİŞE BENİM!
NE O, PARASINI TIKIR TIKIR SEN Mİ VERDİN YOKSA?

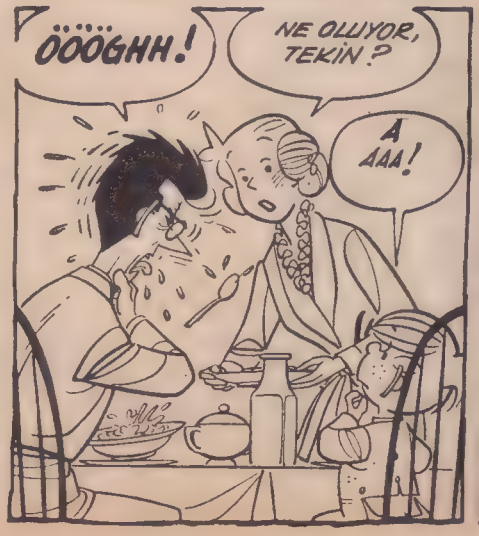
ÖÖÖĞHH!
NE OLUYOR, TEKİN?
AAAA!

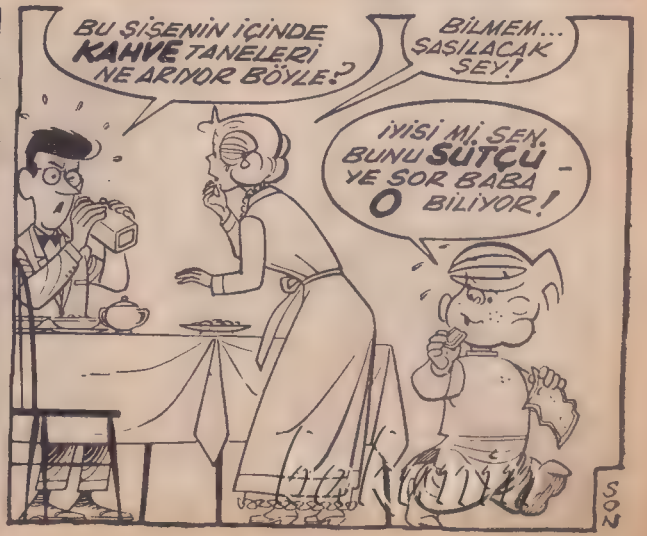
BU ŞİŞENİN İÇİNDE KAHVE TANELERİ NE ARIYOR BÖYLE?
BİLMEM... ŞAŞILACAK ŞEY!
İYİSİ Mİ SEN BUNU SÜTÇÜYE SOR BABA O BİLİYOR!
SON

SÜTLÜ KAHVE

DELİKANLI ?
KARA SUTLU KAHVE
BOLSUT GUTEVI
KAHVE RENGI
SUTLU ÇAY
YEMİN
ÜLSERİNE
ŞAKA
KOLAY
KAHVE
HOP!
OOOGHH!
SÜTÇÜ

Ercan, Ahmet'e elindeki tükenmezi verdi. «Buraya imza edeceksin» diye adresin altını gösterdi. Ahmet bir çift futbol ayakkabısı ile bir 10 liralığa Ataryemez'den Papatyaspor'a transfer olmuştu...

TRANSFER AHMET

Yazan: FİKRET ARIT

Ahmet ve arkadaşları üstlerini giymeye başlamışlardı ki Papatyasporlular'ın yanlarına geldiklerini gördüler. Kenan:

— «Neden gelir ki bunlar?» diye sordu.

Sağ bek cevap verdi:

— «Rövanş istemeye herhalde.»

Ercan, Ahmet'in yanında durdu:

— «Ahmet, sana bir teklifte bulunmaya geldik.

Ahmet birşey anlamadan ona baktı. Ercan devam etti:

— «Bizim takımda oynar mısın?»

Ahmet omuzlarını silkti:

— «Benim takımım var.»

— «Var biliyorum... Biz transfer edeceğiz seni.»

Ahmet şaşırdı:

— Nasıl transfer edeceksiniz?»

— «Sana bir çift ayakkabı, forma, don, çorap vereceğiz. On lira da transfer parası...»

Ahmet'in gözleri iri iri açıldı:

— «Ayakkabılar benim mi olacak?»

— «Tabii senin... Hangimizin ayakkabısı olursa ayağına, onu al.»

— «O ne yapacak?»

— «Yeni bir ayakkabı alır. Tamam mı?»

Ahmet düşünmedi:

— «Tamam.»

Ataryemez sağ beki şaşkın şaşkın Ahmet'e baktı:

— «Tamam mı?... Bırakıyor musun bizi Ahmet?»

Ahmet'in cevap vermesine fırsat bırakmadan Ercan atıldı:

— «Büyük kulüplerde böyle değil mi?... Onlarda transfer olmuyor mu?»

— «Oluyor oluyor ama...»

— «Bizde neden olmasın?»

— «Biz hepimiz mahalleliyiz... Hiç ayrılmadık.»

— «Gene ayrılmazsınız.»

— «Bizde de oynayacak mı Ahmet?»

Osman lâfa karıştı:

— «Öyle şey olur mu?.. Transferden sonra yalnız bizde oynayacak. Meselâ Beşiktaş'tan Fenerbahçe'ye transfer olsa hem Beşiktaş'ta, hem de Fenerbahçe'de oynar mı?»

— «Oynamaz tabii... Kaptanınız 'Gene ayrılmazsınız' dedi de...»

Ercan açıkladı:

— «Mahallede gene beraber olursunuz demek istedim.»

— «O başka...»

Ercan uzatmadı:

— «Bakalım hangimizin ayakkabıları uyacak sana Ahmet?»

Sağ ayağını öne uzattı:

— «Koy ayağını benimkinin yanına.»

Ahmet onun dediğini yaptı. Ercan'ın ayağı büyüktü. Sonra başka bir Papatyaspor'lunun ayağı ile ölçtü. Sonra bir başkasının. En sonunda Kutlu'nun ayağı denk geldi. Ercan, Kutlu'ya:

— «Çıkar ayakkabılarını Kutlu» dedi. «Ahmet giysin. Bakalım iyice uyacak mı?»

Ahmet heyecanla sordu:

— «Uymazsa?»

— «Sana yeni ayakkabı alırız. Ama vakit dar. Öbür gün maçımız var Suadiye'lilerle...»

Sonra sağ beke döndü:

— «Osman git bizim üye defteri ile on lira getir kulüpten.»

Osman hızlı hızlı garaja doğru yürüdü.

Kutlu ayakkabılarını çıkarmıştı. Ahmet hemen aldı. Yere oturdu. Lâstik ayakkabılarını ayaklarından attı. Çabuk çabuk futbol ayakkabılarını giydi. Bağlarını bağladı. Kalktı. Bir, iki defa burunlarını yere vurdu. Ercan sordu:

— «Oldu mu Ahmet?»

— «Oldu.»

Ellerinde bir defter, tükenmez kalem ve bir on liralık olduğu halde Osman geldi. Getirdiklerini Ercan'a verdi. Ercan parayı Ahmet'e uzattı:

— «Al Ahmet.»

Ahmet on lirayı aldı. Dikkatle dörde katlayıp cebine koydu. Ercan yere oturdu. Defteri dizine dayayarak birşeyler yazdı. Sonra Ahmet'e baktı:

— «Soyadını söyler misin Ahmet?»

— «Kanık.»

— «Adresin?»

— «Erenköy, İstasyon Arkası, 12 numara.»

Ercan, Ahmet'in dediklerini yazdı. Sonra:

— «Dinle ne yazdığımı» dedi.

Okumaya başladı:

«14 Haziran 1967 günü Ataryemez Kulübü'nden Papatyaspor Kulübü'ne transfer oldum. Bunun için bir çift futbol ayakkabısı ile bir forma, bir don, bir çift çorap ve on lira transfer parası aldım. Bundan sonra artık yalnız Papatyaspor Kulübü'nde oynayacağım, namusum ve şerefim üzerine söz veririm.

Ahmet Kanık
Erenköy, İstasyon Arkası
No. 12»

Ercan, Ahmet'e elindeki tükenmezi verdi. Adresin altını gösterdi:

— «Buraya imza edeceksin.»

Ahmet gösterilen yere imzasını attı. Ercan kalktı. Ahmet'e elini uzattı:

— «Tebrik ederim. Papatyaspor'a hoşgeldin.»

Ahmet kendisine uzatılan eli sıktı. Ataryemez'liler donmuş gibi kımıldamadan, konuşmadan olanları seyrediyorlardı. Ercan:

— «Osman seni kulübe götürsün Ahmet» dedi. «Formanı, donunu, çoraplarını al.»

Osman Ahmet'in koluna girdi:

— «Gel Ahmet.»

Osman ve Ahmet garaja doğru yürüdüler. Ercan, Ataryemezliler'e döndü:

— «Rövanş maçı ne zaman?»

Ataryemezliler birbirlerine baktılar. Kimse birşey demedi. Ercan devam etti:

— «Yarından sonra maçımız var... Dört gün sonra iyi mi?»

Ataryemez sağ beki hırsla cevap verdi:

— «İyi...»

— «Kaptan kım?.. O konuşsun.»

Ahmet futbol ayakkabılarını giydikten sonra ayağa kalktı ve bir iki defa ayak burunlarını yere vurdu. Ayakkabılar tam ayağına göreydi.

bu hafta doğan KARDEŞLER

YUSUF DERE
Rize 28 Ağustos 1954

UĞUR ZİNCİRCİ
İstanbul 30 Ağustos 1954

HALİL YILMAZTÜRK
Kayseri 30 Ağustos 1958

AZMİ BAYKUT
Ereğli 27 Ağustos 1956

JOHANN WOLFGANG GOETHE (Frankfurt - 28 Ağustos 1749)

Alman edebiyatının en büyük şairidir. Roman, tiyatro, felsefe, tabiat bilimleri ve fizikle de uğraşmıştır. «Faust», «Werther», «Wilhelm Meister» dilimize çevrilmiş olan en ünlü eserleridir.

CENGİZ BOZTAŞ
Manisa 28 Ağustos 1960

ALİ ATILGANOĞLU
İstanbul 30 Ağustos 1953

SİBEL OĞUZ
İstanbul 31 Ağustos 1958

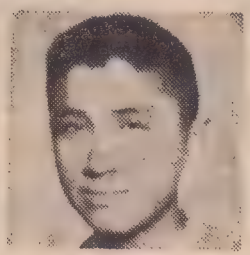

MEHMET KESKİNKILIÇ
Ankara 31 Ağustos 1950

ZAFER BOZKAYA
Eskişehir 30 Ağustos 1956

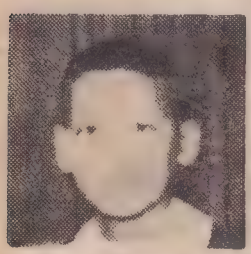

MESUT ÖZTAHTACI
Adana 30 Ağustos 1957

ÜNAL KAYA
İzmir 27 Ağustos 1958

AHMET SERİMOĞLU
İzmir 29 Ağustos 1956

KEMÂL TÜREDİ
İstanbul 29 Ağustos 1960

FİGEN ERUÇ
İstanbul 29 Ağustos 1957

Sağ bek:

— «Şimdi kaptanımız yok» dedi. «Mahalleye gidince seçeriz.»

Üç, dört Ataryemez'li sağ bekin yanına geldiler:

— «Sen konuş Kaya... Seni kaptan yapacağız.»

— «Varız dört gün sonraya...»

— «On altıda, burada... Tamam mı?»

— «Tamam...»

Ercan ve yanındakiler garaja doğru yürüdüler. Kaya:

— «Haydi arkadaşlar» dedi. «Gidelim. Burada yapacak birşeyimiz kalmadı.»

(Devamı var)

ERKEKLER AZ KONUŞUYOR

İngiltere'de bir üniversite profesörü, çoğumuzun bildiği şu gerçeği kesinlikle ortaya koymuştur: Kadınlar genel olarak erkeklerden daha çok konuşmaktadır. Normal konuşan bir kadının ağzından dakikada 107 kelime çıkmasına karşılık, normal konuşan bir erkek sadece 76 kelime konuşabilmektedir.

ATEŞLİ DAĞLARDAN KORUNMAK İÇİN

İtalya'da, Etna yanardağının püskürmelerini önceden haber almak amacıyla, volkanın ağzına beş tane depremölçer yerleştirilmiştir. Lavın yükselmesi halinde, bu aletler derhal tehlike işareti verecek ve çevredeki köyler boşaltılacaktır.

Tarzan
11
TARZAN VAHŞİ ORMANLARDA TEK BAŞINA AĞAÇTAN AĞAÇA DOLAŞIRKEN ACI İÇİNDE KOŞAN BİR FİL GÖRÜR. ÖN AYAĞINDA BİR ŞEY VARDIR. TARZAN AYAĞINA BAKABİLMEK İÇİN BİR KEMENT İLE FİLİ AĞACA BAĞLAR
ŞİMDİ DE AYAĞINA BİR KEMENT ATIP ÇEKMELİ...
TAMAM! BU İŞ DE OLDU...
YARALI FİL ÇOK TEHLİKELİ OLUR. İP KOPARSA MAHVOLURUM!..
TAMAM. ZAVALLININ TABANINA BİR ŞEY BATMIŞ...
9-18 1854
SABIRLI OL. ŞİMDİ ÇIKARIYORUM...
NASIL, ACIN GEÇTİ DEĞİL Mİ DOSTUM?
HADİ, ŞİMDİ GÜLE GÜLE..
JOHN CELARDO
TARZAN FİLİ UĞURLARKEN YAKLAŞMAKTA OLAN TEHLİKENİN FARKINDA DEĞİLDİ...
Tm Reg U S Pat Off—All rights reserved
©1966 by United Feature Syndicate, Inc.

BİR PARS DALLARIN ÜZERİNDE SESSİZCE TARZAN'A DOĞRU İLERLİYORDU...

YAKLAŞTI... YAKLAŞTI... TAM TARZAN'IN HİZASINA GELİNCE DURDU...

SONRA BİRDEN. BİR OK GİBİ ÜZERİNE ATILDI...

A-A-A
9-25
1855
İKİSİ BİRDEN YERE UÇTULAR...

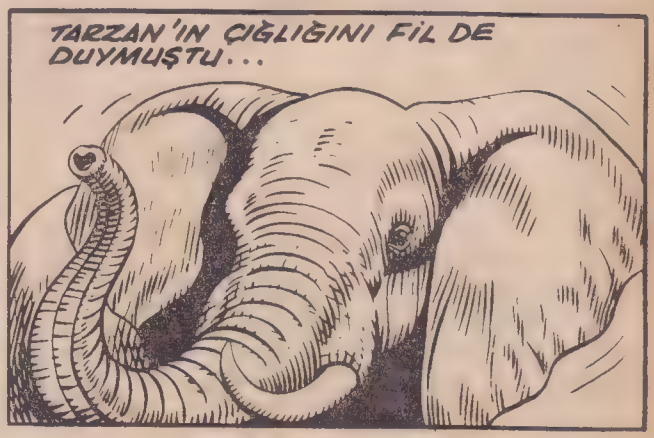
TARZAN'IN ÇIĞLIĞINI FİL DE DUYMUŞTU...

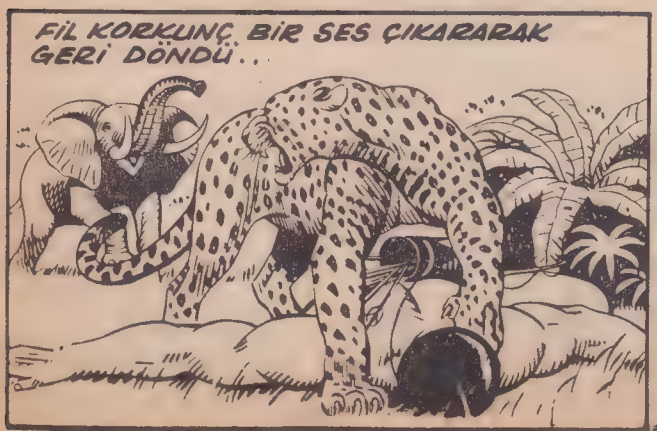
FİL KORKUNÇ BİR SES ÇIKARARAK GERİ DÖNDÜ..

HIZLA TARZAN'I PARÇALAMAYA HAZIRLANAN PARSIN ÜZERİNE DOĞRU KOŞMAĞA BAŞLADI...
DEVAMI VAR.

CANAVARDAN KAÇIŞ

Canavarlaşmış kuduz köpek sivri dişlerinin göründüğü ağzını açmış, motorlu bisikletin üstündeki çocuğun çıplak bacağını kapmaya hazırlanıyordu...

Ahmet'in hesabı bu sefer yanlış çıkmıştı. Son hızla dönemece girdi. Ani fren yapınca birkaç metre sola savruldu. Motorlu bisikletiyle birlikte yuvarlandı ama, şans eseri ucuz atlattı bu kazayı.

Bisikletin motorunu yavaşlattı, o anda beş on metre ötede Trafik Polisi Ömer'in durduğunu gördü.

— «Eyvah, bana ceza yazacak galiba...» diye kendi kendine mırıldandı.

Sonra polisin elinde bir tabanca olduğunu farketti. Polis Ömer:

— «Çabuk evine dön Ahmet!..» dedi

— «Ömer ağbi, anneme hızlı gittiğimi söylemeyin. olur mu?

— «Evine, evine, çabuk ol!»

— «Kotu bir şey mi oldu acaba? Sizi şimdiye kadar hiç elinizde tabanca ile görmemiştim. Sahici tabanca mı o Ömer ağbi.»

— «Öyle Ahmet. Şimdi sözümü dinle evine dön. Etrafta kuduz bir köpek dolaşıyor. henüz yakalayamadık.»

— «Peki Ömer ağbi, hemen gidiyorum.»

Ahmet pedallara basıp bisikletin motorunu işletti. Oradan uzaklaştı. Korkmuş ve şaşırmış bir hali vardı. Okulda, hocası kuduzun çok tehlikeli bir hastalık, kuduz köpeğin ise çok tehlikeli bir hayvan olduğunu birçok kereler tekrarlamıştı. Kuduz köpek insan olsun, hayvan olsun her rastladığını ısırırmış. Hocası bir de kuduz aşısını bulan sakallı bir bilginden bahsetmişti. Adı da, adı da. «Ne ise» dedi Ahmet kendi kendine...

Yolda kimseler gözükmüyordu, polisten de oldukça uzaklaşmıştı. Gazı sonuna kadar açtı. Eski motorlu bisiklet pek hızlı gitmiyordu ama hiç olmazsa...»

Havlamanın sol yanından geldiğini farkettiği zaman bir çığlık atarak, arkasına döndü. Yan sokakların birinden çıkan köpek arka tekerleği sıyırarak geçmiş, sonra onu takibe başlamıştı...

Canavarlaşmış kuduz köpek sivri dişlerinin göründüğü ağzını açmış, çocuğun çıplak bacağını kapmaya hazırlanıyordu...

— «İmdat!.. İmdat!..»

Ahmet hem bağırıyor hem iç güdüsüyle bacaklarını öne doğru havaya kaldırıyordu.

— «Hayır hayır!»

Bağırmaya, imdat istemeye çalışarak gidonun üstüne doğru eğildi. Böyle yaparsa motorlu bisiklete biraz daha hız kazandıracakmış gibi geliyordu ona. Ama, ağabeyinin hediye ettiği bu döküntünün bütün gücü o kadardı.

Korkudan faltaşı gibi açılmış gözleri, terli suratı, ve kasılmış bacakları ile kaçıyordu. ama nereye?

Birkaç yüz metre sonra yol her zaman kapalı duran bir kapıyla sona eriyordu. Yalnız, taşıtların rahat dönebilmesi için ortada yuvarlak bir refüj vardı. İleri gitmek imkânsızdı. Ya yavaşlayıp geri dönmesi ya da bütün hızıyla kapalı kapıya çarpması gerekiyordu.

Geri dönmek? Korkudan kafası karmakarışık olan Ahmet tek çıkar yolun geri dönmek olduğuna karar verdi.

Evet, geri dönüp, Polis Ömer'e ulaşması gerekiyordu Yalnız o, tabancasıyla Ahmeti kurtarabilirdi. Kapı hızla ona doğru yaklaşıyordu. Ahmet son şansını deneyecek, bütün hızıyla refüjün etrafını dönüp geriye doğru kaçmaya çalışacaktı.

Bacakları böyle havada dönüş yapmasına imkân yoktu, muhakkak düşerdi. Bütün korkusuna rağmen bacaklarını indirerek ayaklarını pedalların üstüne koydu. Hemen sağ ayak bileğinde köpeğin nefesini hissetti. Dişlerini sıktı, panik duygusuna hakim olmaya çalıştı. Refüjün etrafında hiç durmadan ve yavaşlamadan dönecekti, dönmesi gerekiyordu.

İşte dönüş anı gelip çatmıştı, hafifçe freni sıkıp dönmeye başladı... O anda, köpeğin kestirmeden giderek yolunun üstüne çıkabileceği aklına geldi.

Aklına geldı ama, çok geç olmuştu: lâstikler gıcırdıyor, motorlu bisiklet hız kaybederek savruluyordu.

Herşeye rağmen çocuk bisikleti yola sokup hız vermeyi başardı. Geri dönmüştü.

— «Artık gücüm kesildi. Yapamayacağım...» diye düşündü. Neden hala onu kurtarmaya gelmiyorlardı? Bundan daha hızlı gidemezdi. Neden polis arabası yetişmiyordu.

Gıdon terden ıslanmış avuçlarından kaymaya başlamıştı. Ayaklarını havada tutacak gücü de kalmamıştı. Ağzından salyalar akarak koşan canavar köpeği görmesi için gözlerini biraz yana çevirmesi yetiyordu. Tekrar son gücüyle:

— «İmdat!.. İmdat!..» diye bağırmaya başladı ve artık kendine hakim olamayıp ellerini gidondan ayırdı. Bir saniye sonra tekerlek hızla sağa döndü, frenlenen motorlu bisiklet yerine çakılmış gibi durdu. Ahmet seleden fırlayıp hızla yere çarptığını farketti. Asfaltın üzerinde yuvarlandı. Gözlerinin önünde yıldızlar uçuşuyordu. Bu durumda bile her an canavar köpeğin üzerine atılmasını bekliyordu.. Ayağa kalkıp kaçmaya çalıştı ama. gücü yetmedi. sırt üstü düştü, kaldı...

Ahmet'ın canavardan kaçışı tam yerinde sona ermişti. Polis Ömer'in tabancasından çıkan kurşun kuduz köpeği cansız olarak yere serdi.

ORHAN EMİN : Lefke - KIBRIS. **(17 yaşında Erkek Sanat Enstitüsü öğrencisi. Anavatandaki yaşıtlarıyla mektuplaşmak istiyor.)**

ADNAN FEHMİ : Lefke - KIBRIS.. **(16 yaşında, sanat enstitüsü öğrencisi. Anavatandaki yaşıtlarıyla mektuplaşmak istiyor.)**

FERİDUN İŞ : Kâzım Dirik Mah. Akasya sokak No. 48, Bakova - İZMİR. **(15 yaşında öğrenci. Kartpostal biriktiriyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

BİRKAN ALTINER : Turan Mah. 27 Mayıs Cad. No. 27, Sarayköy - DENİZLİ. **(16 yaşında lise öğrencisi. Müzikten, seyahatten, spordan, şiirden hoşlanıyor.)**

HAKAN KARAKAYA: Kavaklı Sahil Boyu No. 26, Gölcük İZMİT. **(10 yaşında öğrenci. Beş yıldanberi pul biriktiriyor. Yaşıtlarıyla pul değişmek istiyor.)**

ÖMER ve AYDIN ŞENAVCI (İkiz kardeş): Soğuk Tulumba sokak No. 12, Haliç - Fener İSTANBUL. **(Ortaokulu bu yıl bitiren bu ikizler 14, 15 yaşlarında iki ikiz kardeşle mektuplaşmak istiyorlar. Merakları, pul biriktirmek. Şarkı sözü ve Sporu çok seviyorlar.)**

LEA BASSAT: Bougrachove Street No. 37, Tel - Aviv - İSRAEL. **(15 yaşında, pul ve kartpostal biriktiriyor. İngilizce, Fransızca ve Musevice biliyor. Sporu seviyor.)**

ADİLLE ALPTEKİNOĞULLARI: Dumlupınar Mah. Orman Cad. No. 38 - MARAŞ. **(16 yaşında, şiir ve sinemayı seviyor. Topluluk kartpostalı biriktiriyor.)**

ALİ DEMİRKOL : Dumlupınar Mah. Orman Cad. No. 38 MARAŞ. **17 yaşında. Hafif Batı müziği ve şiirle ilgileniyor.)**

ERHAN KÖLÜK : Yıldırım Beyazıt Mah. 2. sokak No. 20, Dışkapı - Ankara. **(14 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor. Spordan hoşlanıyor. İngilizce biliyor.)**

NİZAMETTİN KILIÇ : İncirköy Köyönü Cad. No. 23, Kat 3, Paşabahçe - İST. **(16 yaşında. Hafif Batı müziğinden, yüzmekten, kitap okumaktan ve şiirden hoşlanıyor.)**

YUNUS AKIŞ : İstasyon Mah. Hükümet Cad. No. 25/C, - Eşme - UŞAK. **(15 yaşında. Pul koleksiyonu yapıyor.)**

HALÜK GÜNAL : Çarşı Mah. Nemlioğlu çıkmazı No. 3 — TRABZON. **(14 yaşında. Pul ve kartpostal koleksiyonu yapıyor. Sporu çok seviyor. İngilizce biliyor.)**

TUNCAY KURT : T.C.D.D. Yol Çavuşu. Takım 3415 İşlemanında, Ev No. 80, Dinar - AFYON. **(15 yaşında. Resimden, şiirden, seyahatten, futbol, boks ve judodan hoşlanıyor.)**

Oyun Eğlence

BAVLİNG TURNUVASI

Bu oyun çok yaygın bir Amerikan oyunu olan bavling'in (bovling okunur) çocuklara uygulanmış bir şeklidir.

Oyuncular iki takıma ayrılırlar. Her takımda 4 - 15 oyuncu bulunur. Tebeşirle yere birbirinden 12 metre uzaklıkta iki paralel çizgi çizilir. Her iki takımın oyuncuları bu çizgilerin arkasına, karşılıklı birbirine dönük olarak sıralanırlar. Her oyuncunun önüne ve tam çizginin üstüne birer konserve kutusu, gazoz şişesi veya ona benzer bir şey konur.

Hakem takımlardan birine bir tenis topu veya aynı büyüklükte bir lâstik top atar. Bu topu tutan oyuncu yerini değiştirmeden öne doğru uzanarak yerden karşıya yuvarlar. Top kutulardan birine çarpar veya devirirse bu kutu ve arkasındaki oyuncu oyundan çıkarılır. Değmeden geçerse arkasındaki oyuncu topu alır ve o da aynı şekilde karşı takımın kutularından birini vurmak için atar. 2 - 3 tane kutu vurulduktan sonra hakem 12 - 13 sm. çapında bir top daha atar ortaya. Daha sonra bir voleybol topu veya öyle büyük bir top atar. Böyle üç topun birden alanda gidip gelmesi oyuna hareket ve heyecan kazandırır. Karşı takımın bütün kutularını ve oyuncularını çıkaran takım oyunu kazanır.

Bu oyunda kız ve erkekler karşılıklı takımlar kurarlarsa veya büyüklerle küçükler oynarsa oyun daha ilginç olabilir. Herkese top atma sırası gelmesi için bir kişinin üst üste iki kere atmasına izin verilmez. Top daha çizgiyi geçmeden kendi kutusunun vurulacağından korkarak topu kapanlar da oyundan çıkarılır. İki kişi aynı topu almak isterse eli ilk önce değene verilir.

Oyunu kızlar veya küçük yaşta çocuklar oynarsa iki paralel çizgi arasındaki uzaklık kısaltılabilir.

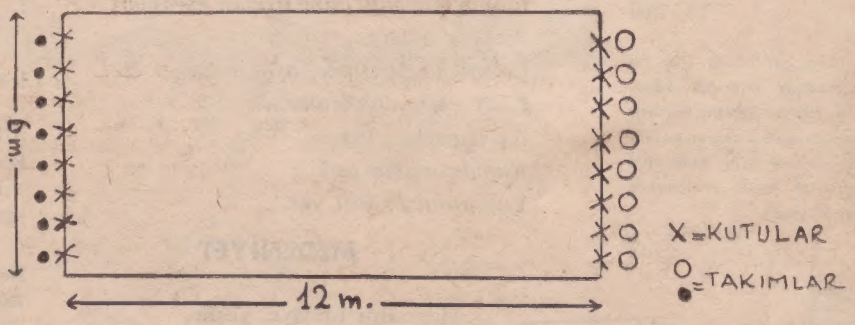

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Güney Kutup Bölgesi'ne verilen ad. 2) Başkan. Ödünç verme. 3) Birbirini yenmek ereğiyle iki taraf arasında yapılan oyun yarışı. Bir şeyin gelir karşılığında bir süre için sahibi tarafından başkasına verilmesi. 4) Kaplumbağa. Sonuna T gelirse Türkiye radyolarının kısaltılmışı olur. 5) Söz dinleme. Artı. 6) Gürültü ile gülerken çıkan ses. K harfinin okunuşu. 7) Beyaz. Tersi hatıra. 8) Düzgün biçilmiş uzun ve ensiz tahta. Bir tahıl. 9) Tersi, çanak, çömlek gibi toprak kaplara sürülen bir cilâ. Konmaktan emir. 10) Düzeltme veya iyileştirme işleri.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Kuzey Kutup Bölgesine verilen ad. Bir nota. 2) Bir soru zamiri. Otak yapan kimse. 3) Sürüngenlerden sıcak bölgeler akarsularında yaşayan bir hayvan. Hararet. 4) Tersi pek sıkıştırarak. 5) Küçük vapur. 6) Bir bağ. Kabaca «efendim». Bir nota. 7) Başa kakma. 8) Çok büyük. Bir şeyin esas tutulan yüzünün tam ters tarafı. 9) Çentik. Dikişin bir tarafında görülen kumaş kabarıklığı. 10) Bereketli.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) YANARDÖNER. 2) ANALI. SOPA. 3) VAHA. LEK. 4) REİS. SEANS. 5) UR. KOR. SA. 6) KÂMİL. KA. 7) AZI. ALİM. 8) MAZ. CILACI. 9) ARADAKALAN. 10) KAKA. HAM.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) YAVRULAMAK. 2) AN. ER. ZARA. 3) NAVİ. KIZAK. 4) ALASKA. DA. 5) RIH. OMACA. 6) ASRİLİK. 7) ÖS. LİLAH. 8) NOLAS. MALA. 9) EPENAK. CAM. 10) RAKS. AKIN.

OKUYUCU KÖŞESİ

KAPALI ÇARŞI

Kapalıçarşı'nın sokaklarını
Bir bir gezdim.
Her sokağında başka şeyler sezdim.
Tahire Teyze'nin kolları geldi aklıma
Kuyumcularda.
Sünnet düğünlerini düşündüm
Yorgancılarda.
Canım Anadolu'mun sırmalı esvapları
Asılmış tellere...
Çalsın davul zurna, oynasınlar el ele!
Çeşit çeşit dükkânlar...
Ne isterseniz var.
Kapalıçarşı'da asıl
Yaşantımızın özü var.

AYŞEGÜL TAŞTAN

Geçen yıl Büyük Şiir Yarışmasında ikinciliği kazanan şair ve ressam kardeşimiz Ayşegül Taştanın bu yılki yarışma için gönderdiği şiirlerini kendi resimleriyle yayımlıyoruz.

MEDENİYET

Hasretim maviye, yeşile.
Taş taş üstüne oldu dünya.
Gökler küçüldü...
Göremiyorum kuşları, yıldızları...
Dünya deniz dolu ama,
Temizini arıyorum.
Medeniyet mi bu?
Utanıyorum...

AYŞEGÜL TAŞTAN
(Feneryolu, Kumbaracılar Sokak 65/3, Kadıköy - İSTANBUL)

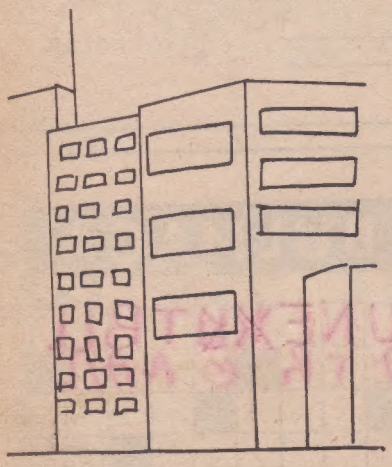

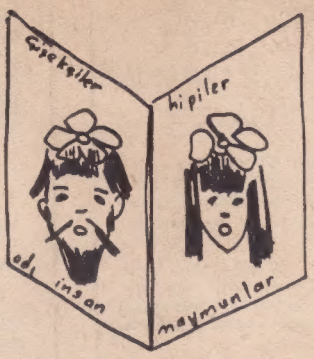

GAZETELER

Bir ana yavrusunu bırakmış,
Bir el bir cana kıymış,
Sabah sabah
Bir kaatil sırıtıyor yüzüme;
Bunları görüyorum her gün
Gazetelerde...
Kanatmış dünyanın çok yerini
İnsanlar.
Çiçekçiler, hipiler...
Adı insan maymunlar.
Gazeteler!.. Gazeteler!..
Ne zaman yazacaksınız
Güzel haberler?

GALATA KÖPRÜSÜ

Galata Köprüsü'nü gördünüz mü hiç?
Altında üstünde yürüdünüz mü?..
Bir lokma ekmek için
Ter dökenleri;
Mis gibi balık kokan eskimiş tekneleri,
Derya kuzularını,
Köprü'yü boyayan vapur dumanlarını;
Sevimli Eşref Şefiği
Kafayı çekerken gördünüz mü hiç?..

GÖÇMEN KUŞLAR

İlkbaharda gelirsiniz,
Sonbaharda gidersiniz.
Şu ülkeden bu ülkeye
Hep seyahat edersiniz.

İlkbaharda sevinirim,
Çünkü siz gelirsiniz;
Sonbaharda yerinirim,
Çünkü siz gidersiniz.

Çok yorulursunuz ama,
Çok da eğlenirsiniz.

Şu ülkeden bu ülkeye
Hep seyahat edersiniz.

ZERRİN CUMALI (Çark Cad. Gökalp Sok. No. 10 - ADAPAZARI)

Bilmece Bildirmece

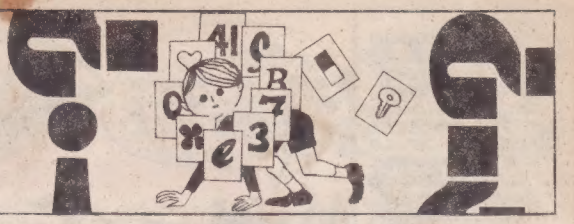

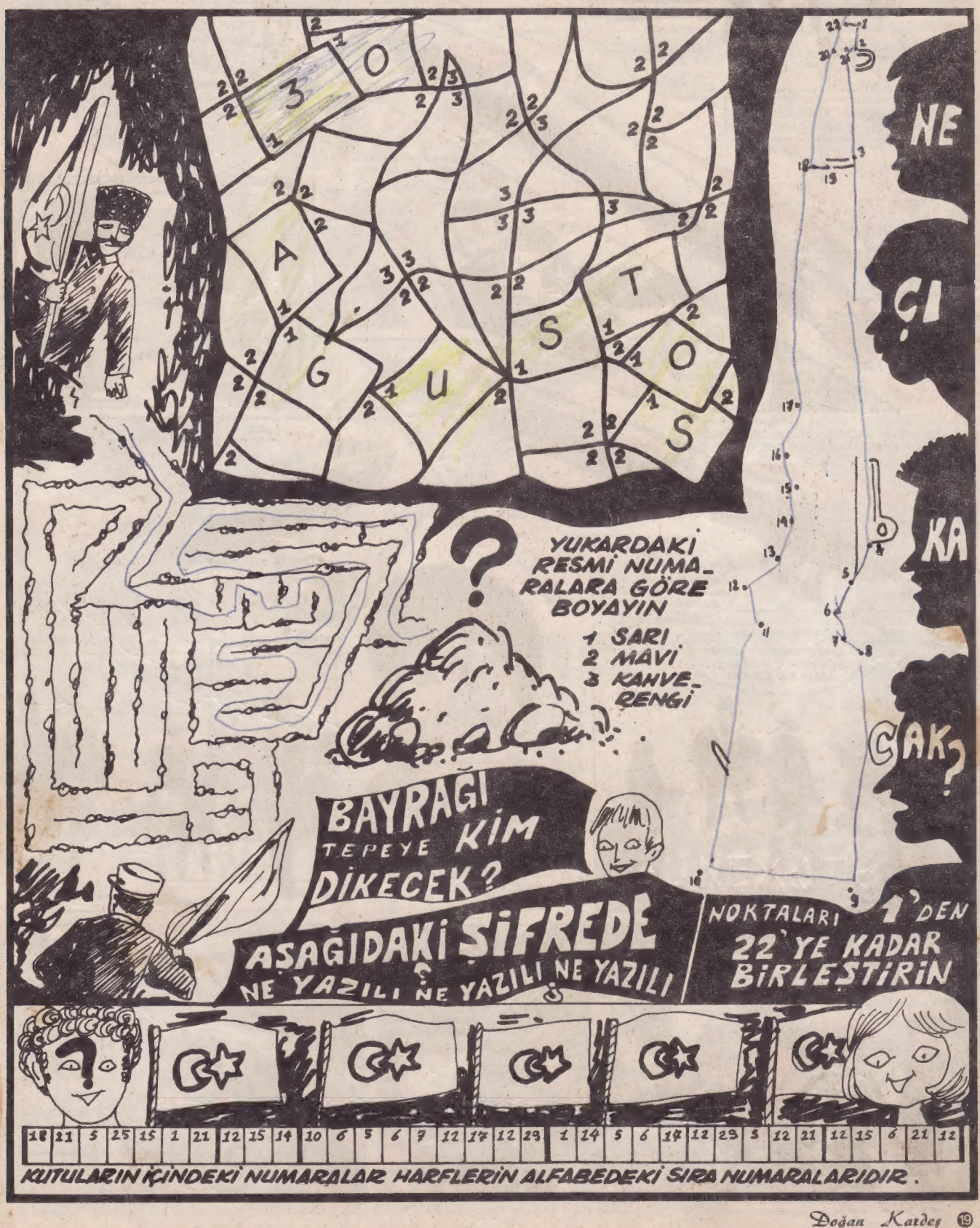

PROFESÖR HALGOD ARAŞTIRMA MERKEZLERİNİ HAVAYA UÇURAN FÜZELERİN UZAYDAN GELDİĞİ KANISINI VEREREK BEREZNİK DEVLETİYLE DÜNYA DEVLETLERİNİ BİRLEŞTİRMEK İSTEDİĞİNİ SÖYLÜYORDU. BU İŞTE DÜŞMANA ALET OLDUĞUNUN FARKINDA DEĞİLDİ.

BU İŞE İYİ NİYETLE GİRİŞTİĞİNE İNANSAM BİLE, SENİ YAKALAYIP SENATO ÖNÜNE ÇIKARMAK ZORUNDAYIM, HALGOD!

HAKKIN VAR STİF ZODYAK, DELİLİK ETTİM!

SANA GELİNCE KONEVSKİY, MEMLEKETİNE DÖN. SENİN DURUMUN BİZİ İLGİLENDİRMEZ!

DOĞRU ALBAYIM.

ATEŞTOP, HALGOD'U UZAYKENT'E GÖTÜRMEK İÇİN HAVALANDI.

KONEVSKİY YALNIZ KALIR KALMAZ:

SENİ HEMEN BAŞKANA BAĞLAYIN. ÇOK ÖNEMLİ BİR HABERİM VAR!..

NE DİYORSUN? HALGOD STİF'İN ELİNE Mİ GEÇTİ? BÜTÜN TAGARLADIKLARIMIZ ALT ÜST OLACAK. BUNA FIRSAT VERMİYELİM!

DEKİ BAŞKANIM... NE EMREDERSİNİZ?

BU DURUM ÜZERİNE BEREZNİK BAŞKANI ATEŞTOP'UN DURDURULMASINI EMRETTİ...

TUHAF ŞEY, YERİMİZE MIHLANMIŞ GİBİYİZ. MANYETİK BİR ALANA MI GİRDİK?

ATEŞTOP YERE İNMEK ZORUNDA KALDI.

NÖBETÇİLER ATEŞTOP'A YAKLAŞTILAR.

ÜNLÜ ALBAY STİF ZODYAK'LA TANIŞMAK NE ŞEREF!

BİZ DE CASUSUNUZ HALGOD'U YAKALAMAKLA ŞEREF DUYDUK.

HAH-HA! BİZ ONU ANCAK SIRLARINIZI ELDE ETMEK İÇİN OYUNCAK GİBİ KULLANDIK!

DEMEK ASIL MAKSADINIZ SİNSİ BİR SALDIRIYDI...

HEP BERABER GENEL KARARGAHA GİRDİLER.

EVET, TASARLADIKLARIMIZ BOZULDU AMA BAŞKAN BİRŞEY DÜŞÜNÜR ELBET!..

BEREZNİK BAŞKANI TELEVİZYONDA GÖRÜNDÜ...

UZAYKENT'E BİR TELSİZ GÖNDERİN VE ATEŞTOP'UN PARÇALANDIĞINI BİLDİRİN!

(Devamı var)

bakunin